

сыновнѣхъ любовь и приѣтелство: — “*Мати се сынъ твои! учениче се матъ твоѣа!*”,

Азъ мысля че приѣтелство-то (разумѣвамъ високо, истинно приѣтелство, кое-то е основано на голѣмъж любовь) да е потрѣбно на чловѣка за да го отклони отъ низкы-ты наклонности. То вдѣха въ душы-тѣхъ нѣшто поетическо, нѣшто високо и крѣпко, безъ кое-то мъчно може да ся отърве тѣа отъ кално-то поле на егоизма-тѣ.

Нѣ ако си вече заловилъ и обѣшталъ приѣтелство, напечатѣй въ срьдце-то си, и длѣжно-сти-ты неговы. Тѣ сѣ много! Не по малко отъ колко-то е нужно да тя накарѣтъ да бѣдеш во всичкый си животъ достоинъ за приѣтелѣа си.

Нѣкои свѣтовѣтъ да не връзваме приѣтелство съ никого, за што-то то много заема срьдца-тѣа ни, распрѣска мысли-ты ни и докарова завистъ; нѣ азъ стоѣ за слова-тѣа на единъ философъ — Францискъ Салесъ, кой-то въ своѣхъ-тѣхъ Филотеѣхъ наричѣа това: *лошъ свѣтъ*.

Той допушта че може да е благоразумно да ся воспретѣтъ въ монастыри-ты мирскы-ты наклонности. “Нѣ въ свѣтъ-тѣ”, — казва той — “трѣбва да ся съединѣтъ кой-то искѣтъ да воувѣжтъ подъ прѣпорецъ на добродѣтель, подъ прѣпорецъ на крѣста. Людѣе, кой-то живѣжтъ въ